

tager sin Part paa § 6, tager Telegrafvæsenet sin Part paa § 27 II. Det er i Overensstemmelse med den sædvanlige Praksis, og jeg bemærker, at jeg har fundet saa meget mindre Anledning til at forandre den, som det ogsaa er et af de Forhold, Budgetkommissionen vil optage under sin Overvejelse.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) gjorde opmærksom paa de Ønsker, der ere oppe med Hensyn til Anlæg af en Mole ved Indsejlingen til Thyborøn, og spurgte, om det var Meningen nu, efter at der er nedsat en Kommission til Undersøgelse af de forskellige Forhold vedrørende Limfjordskysterne, at alt andet saa skulde vente, indtil denne Kommission var færdig. Nej, det er ikke Meningen, omend der selvfølgelig kan være Forhold, der i den Grad hænge sammen med, hvilke Resultater Limfjordskystkommissionen kommer til, saa man maa sige, at man i hvert Fald bør indhente en Udtalelse fra den paagældende Kommission, inden man gaar til at udføre de Arbejder, der kan være Grund og Trang til at faa udført. Det er Sagen i Almindelighed. Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind paa de af det ærede Medlem specielt udtalte Ønsker om enten en Forlængelse af Høfden eller Bygning af en Mole. Det er i den Grad specielle Forhold, at jeg tror, at de egne sig bedst til Forhandling i Udvalget og dels til Forhandling med det ærede Medlem, hvem jeg skal være villig til at meddele yderligere Oplysninger, naar jeg kommer i Besiddelse af disse.

Jeg vil gerne slutte med disse Udtalelser. Jeg har ladet en Del af de Spørgsmaal, der ere blevne nævnte, og som jeg ogsaa har noteret, ligge, fordi jeg i Virkeligheden har anset dem for at være af underordnet Betydning. Skulde jeg have glemt et eller andet, haaber jeg, at ærede Medlemmer ville gøre mig opmærksom derpaa, enten underhaanden eller her i Tinget, hvis de ere af den Natur, at de paakræve Udtalelser her i Tinget. Jeg har af Hensyn til Tiden søgt at indskrænke mig til det mindst mulige, mens jeg har sat Pris paa at faa Anledning til at udtale mig om Ting, som have almindelig Interesse, ikke mindst Lønningsspørgsmaalet for den tidligere 15de Lønningssklasse.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) dvælede ved Hedeplantningssagen og

mente, at der var adskillige rige Folk, der lukrerede af den paagældende Bevilling og modtog den i Spekulationsøjemed, og det ærede Medlem nævnte som Eksempel, at der var et velhavende Handelsfirma i Odense, som havde modtaget 500 Kr. i Tilskud. Alene det, at der er Tale om et velhavende Handelsfirma og et Beløb af 500 Kr., leder ikke just Tanken hen paa Svindel eller Storspekulation. I det hele taget tror jeg, det er vanskeligt at sætte en Grænse mellem rig og fattig, naar det drejer sig om at bruge den Bevilling, der her er Tale om. Men de Oplysninger, som kunne skaffes til Veje angaaende denne Bevillings Anvendelse, skulde selvfølgelig komme til Stede paa Finansudvalgets Foranledning; hvad der med Rimelighed kan kræves oplyst, vil blive oplyst.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) henstillede, at der maatte blive givet Adgang for Fiskere til at faa Laan til Opførelse af Røgerier og Salterier. Jeg kan glæde det ærede Medlem med, at der allerede, forinden det ærede Medlem fremsatte Ønsket, er gjort Forarbejder til at lade en Bestemmelse i saa Henseende komme ind paa den Lov om Fiskerilaan, som i en nær Fremtid vil blive behandlet her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem ankede dernæst over, at der kunde slagtes og falbydes Kød af tuberkelsyge Køer. Jeg maa i saa Henseende henvise til, at vi have Lovbestemmelser angaaende dette Forhold. Jeg skal henvise til Bekendtgørelsen af 1. Oktober 1903 og til Loven af 27. Maj i Aar, hvori der ligesom i den Lov, der nu bliver afløst, findes Bestemmelser saalydende: „Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, som før Slagtningen vise sig syge, eller som efter Slagtningen udvise betydelige sygelige Tilstande, maa ikke i nogen som helst til Menneskeføde tjenlig Form her i Landet falbydes eller afhændes eller her fra Landet udføres, medmindre en autoriseret Dyrlæge efter Regler, udfærdigede af Landbrugsministeriet, udsteder Attest for, at Kødet og Slagteaffaldet er anvendeligt til Menneskeføde“. Nærmere Regler kunne udfærdiges af Landbrugsministeriet, og i saa Henseende udstedes der en Bekendtgørelse til Lovens Iværksættelse.

Naar vi have saadanne Lovbestemmelser, synes jeg, at det ærede Medlem ikke behøver at være i Vildrede med, hvad man skal gøre for at hindre, at Kød af tuberkelsyge Dyr udbydes til Menneskeføde. Der er nemlig ikke andet at gøre end